

prima instanță – C. Urîtu

dosarul nr. 2rh-205/14

instanța de apel – G. Zubati, N. Traciuc, V. Pruteanu

instanța de recurs - I. Sîrcu, Ion Muruianu, Tamara Chișca-Doneva,

Svatlana Caitaz, Eugenia Fistican,

Î N C H E I E R E

06 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului, judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Druță

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de către Lapteacru Petru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termocom” împotriva lui Petru Lapteacru, cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică livrată și la cererea reconvențională depusă de către Lapteacru Petru împotriva Societății pe Acțiuni „Termocom” cu privire la obligarea efectuării reparației apartamentului,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2012, prin care a fost respins recursul declarat de către Petru Lapteacru și menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2011, prin care a fost casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2010, în partea respingerii acțiunii inițiale și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea inițială a fost admisă, iar în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 02 aprilie 2010, SA „Termocom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Lapteacru cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică livrată.

În motivarea acțiunii reclamantul SA „Termocom” a indicat că la 01 ianuarie 2003, între SA „Termocom” și Petru Lapteacru a fost încheiat contractul de livrare a energiei termice și apă caldă nr. 1808.

Menționează că potrivit prevederilor pct. 2.1 din contract, societatea s-a obligat să furnizeze energie termică apartamentului nr. 2 din str. Jubiliară 16, mun. Chișinău, iar Lapteacru Petru s-a obligat să achite consumul de energie termică lunar, conform tarifelor stabilite pentru utilizarea energiei termice în baza facturilor prezentate de SA „Termocom”.

Susține că pârâtul nu a respectat condițiile contractuale, astfel la 01 martie 2010, ultimul a acumulat o datorie în sumă de 6449,24 lei pentru perioada 01 ianuarie 2008 - 01 mai 2009.

Afirmă că prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 iunie 2008, a fost încasat de la Lapteacru Petru în beneficiul SA „Termocom” datoria pentru energia termică în sumă de 4591,85 lei, formată până la 01 ianuarie 2008.

Mai indică că din lista calculării și achitării pentru energia termică, anexate la materialele dosarului, rezultă că la 01 martie 2010, pârâtul a acumulat suma de 11041,09 lei, astfel scăzând din suma de 11041,09 lei suma de 4591,85 lei, care a fost încasată conform hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 iunie 2008, datoria restantă constituie 6449,24 lei.

Solicită încasarea de la Lapteacru Petru în beneficiul SA „Termocom” a datoriei pentru energia termică livrată în sumă de 6449,24 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

La 03 iunie 2010, Petru Lapteacru a depus cerere reconvențională împotriva SA „Termocom” cu privire la obligarea efectuării reparației apartamentului nr. 2 din str. Jubiliară 16, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că SA „Termocom”, la începutul sezonului de încălzire 2009 – 2010, a deconectat apartamentul său de la conducta termică, nerespectând astfel condițiile stipulate în contractul de livrare a energiei termice cu apă caldă nr. 1808 din 01 ianuarie 2003.

Consideră că în urma decontării apartamentului de la conducta termică, acesta a fost deteriorat, iar pentru reparația apartamentului, conform calculelor efectuate de specialiști, este necesară suma de 48000 lei.

Susține că la 06 aprilie 2010, s-a adresat cu cerere către SA „Termocom”, solicitând restabilirea apartamentului litigios conform calculelor stabilite de către specialiști, însă prin răspunsul nr. 79/2210 expediat la 26 aprilie 2010, cererea a fost respinsă.

Solicită obligarea SA „Termocom” de a efectua reparația apartamentului nr. 2 din str. Jubiliară 16, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2011 acțiunea inițială și acțiunea reconvențională au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2011 a fost admis apelul declarat de către SA „Termocom”, casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii inițiale și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea inițială a fost admisă, fiind încasat de la Petru Lapteacru în beneficiul SA „Termocom” datoria pentru energia termică livrată în sumă de 6449,24 lei și în beneficiul statutului, taxa de stat în sumă de 270 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiții din 11 iulie 2012, a fost respins recursul declarat de către Petru Lapteacru și menținută decizia instanței de apel.

La 06 decembrie 2013, Petru Lapteacru a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea cererii, casarea deciziei instanței de recurs și decizia instanței de apel cu emiterea unei hotărâri obiective și echitabile.

În susținerea cererii de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC.

Susține că potrivit art. 118 alin.(1), art.450 lit. b) CPC și în baza descoperirii lipsei probelor anexate la dosar, a depus suplimentar copiile probelor esențiale și anume

a scrisorii SA „Termocom” nr. 37/493 din 20 februarie 2001, copiile bonurilor de plată și a actului din 15 martie 2010 emis de către APLP nr.50/347.

Invocă că nu este de înțeles faptul lipsei probelor din dosar, deoarece aceste probe au fost depuse oficial prin demers suplimentar la 14 mai 2011 la Curtea de Apel Chișinău.

Consideră că numai din lipsa acestor probe, instanța de recurs nu a casat decizia instanței de apel, astfel fiind emisă o decizie ilegală.

Indică că dânsul nu a avut nici o datorie față de SA „Termocom”, iar instanța de recurs la emiterea deciziei a reținut argumentele intimatului precum că datoria sa față de SA „Termocom” pentru energie termică livrată pe perioada anilor 2008-2009, constituie 11041 lei, însă această a fost suma scăzută de dânsii, începând cu anul 2000, în urma recalculării facturilor fiscale care au fost eronat majorate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. b) este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că motivele invocate în cererea de revizuire nu pot fi reținute ca circumstanțe sau fapte esențiale a pricinii, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului anterior, deoarece revizuentul în marea parte oferă împrejurări ce țin de fondul cauzei, aducând în susținere material probator care a constituit obiect de studiu în cadrul judecării pricinii.

Prin urmare, aceste circumstanțe sunt temeiuri repetate, fapt ce contravine dispozițiilor art. 451 alin. (4) CPC, care direct statuează că nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeiuri.

La fel nici copia scrisorii SA „Termocom” nr. 37/493 din 20 februarie 2001, nici copiile bonurilor de plată și a actul din 15 martie emis de către APLP nr.50/347 la 15 martie 2010, nu pot constitui probe care s-ar încadra în prevederile art. 449 CPC, deoarece acestea acte de dispoziție nu se referă la litigiul în cauză, respectiv nu constituie un temei care ar afecta esențial fondul cauzei examinate.

Nu pot constitui temei de admitere a revizuirii nici referirea revizuentului la lipsa unor probe din dosar, deoarece circumstanțele invocate în sensul declarat nu au fost confirmate prin probe concludente și pertinente, după cum sugerează prevederile art. 449 CPC.

Or, în sensul normei enunțate circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu

orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sînt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

În același timp, instanța remarcă și faptul că revizuentul trebuie să probeze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

La caz, revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestui temei de revizuire, respectiv, circumstanțele pe care le-a invocat revizuentul, nu constituie temei de declarare a revizuirii, prevăzut la lit. b) art. 449 CPC, deoarece nu întrunește condițiile impuse de legiuitor pentru admiterea lui.

Mai mult că revizuentul nu a fost lipsit pe parcursul soluționării cauzei, de drepturile sale procedurale și de posibilitatea, chiar și prin intermediul instanței, de a verifica circumstanțele invocate.

În acest context, Colegiul remarcă că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, admiterea revizuirii, în circumstanțele descrise ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Tot aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Distinct de cele relatate și având în vedere că temeiurile invocate în cererea de revizuire sunt în contradicție cu prevederile art. 449 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Petru Lapteacru împotriva decizia Curții Supreme de Justiții din 11 iulie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată SA „Termocom” împotriva lui Petru Lapteacru, cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică livrată și la cererea reconvențională depusă de către Lapteacru Petru împotriva SA „Termocom” cu privire la obligarea efectuării reparații apartamentului.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Druță

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva